Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►B ►M2 SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 89/552/EHS

ze dne 3. října 1989

o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) ◄

(Úř. věst. L 298, 17.10.1989, s. 23)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►M1	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/36/ES ze dne 30. června 1997	L 202	60	30.7.1997
►M2	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/65/ES ze dne 11. prosince 2007	L 332	27	18.12.2007

▼B

▼M2

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 89/552/EHS

ze dne 3. října 1989

o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách)

▼B

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na čl. 57 odst. 2 a článek 66,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

ve spolupráci s Evropským parlamentem ([2]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([3]),

vzhledem k tomu, že cíle Společenství vytyčené ve Smlouvě spočívají v neustálém vytváření úzkého svazku mezi evropskými národy, ve vytvoření užších vztahů mezi státy sdruženými ve Společenství, v zajištění hospodářského a sociálního rozvoje zemí pomocí společné akce směřující k odstranění překážek rozdělujících Evropu, v trvalé podpoře zlepšování životních podmínek národů a v zabezpečení ochrany a upevnění míru a svobody;

vzhledem k tomu, že Smlouva předpokládá vytvoření společného trhu zahrnujícího zrušení omezení volného pohybu služeb mezi členskými státy a vytvoření systému zajišťujícího, aby na společném trhu nebyla narušována hospodářská soutěž;

vzhledem k tomu, že vysílání do zahraničí zajišťované prostřednictvím různých technologií je jedním z prostředků umožňujících dosahovat cílů Společenství; že mají být přijata opatření, která umožňují přechod od vnitrostátních trhů ke společnému trhu výroby a distribuce pořadů a která vytvářejí podmínky pro korektní hospodářskou soutěž, aniž je dotčena úloha provozovatelů televizního vysílání v oblasti veřejného zájmu;

vzhledem k tomu, že Rada Evropy přijala Evropskou úmluvu o televizním vysílání do zahraničí;

vzhledem k tomu, že Smlouva předpokládá přijetí směrnic pro koordinaci předpisů zaměřených na usnadnění přístupu k samostatně výdělečným činnostem;

vzhledem k tomu, že televizní vysílání je za obvyklých okolností službou ve smyslu Smlouvy;

vzhledem k tomu, že Smlouva předpokládá volný pohyb všech služeb obvykle poskytovaných za úplatu, bez výjimek spojených s jejich kulturním nebo jiným obsahem a bez omezení vůči příslušníkům členských států usazeným v jiné zemi Společenství než zemi příjemce služeb;

vzhledem k tomu, že toto právo vztahující se na vysílání a distribuci televizních služeb je v právu Společenství rovněž zvláštním projevem obecnější zásady svobody projevu, jak je uvedeno v čl. 10 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod ratifikované všemi členskými státy; že z tohoto důvodu musí přijetí směrnic o vysílání a distribuci televizních pořadů zajistit svobodný výkon této činnosti v souladu se zmíněným článkem, který bude omezený pouze odstavcem 2 téhož článku a čl. 56 odst. 1 Smlouvy;

([1]) Úř. věst. C 179, 17.7.1986, s. 4.
([2]) Úř. věst. C 49, 22.2.1988, s. 53 a Úř. věst. C 158, 26.6.1989.
([3]) Úř. věst. C 232, 31.8.1987, s. 29.

▼B

vzhledem k tomu, že právní a správní předpisy členských států týkající se televizního vysílání a kabelového rozvodu obsahují rozdíly ustanovení, z nichž některé mohou bránit volnému pohybu vysílání ve Společenství a mohou narušovat hospodářskou soutěž uvnitř společného trhu;

vzhledem k tomu, že všechna taková omezení volného vysílání ve Společenství musí být podle Smlouvy zrušena;

vzhledem k tomu, že toto zrušení musí doprovázet koordinace použitelných právních předpisů; že cílem koordinace musí být usnadnění výkonu dotyčných odborných činností a obecněji volného pohybu informací a myšlenek uvnitř Společenství;

vzhledem k tomu, že je tudíž nezbytné a dostatečné, aby všechna vysílání dodržovala právní předpisy členského státu, ve kterém jsou provozována;

vzhledem k tomu, že tato směrnice stanoví minimální pravidla nezbytná k zajištění svobody přenosu vysílání; že se tedy nedotýkají pravomocí členských států a jejich orgánů týkající se organizace — včetně systémů udělování licencí, udělování správních povolení nebo systémů zdaňování — a financování vysílání a rovněž obsahu pořadů; že nezávislost kulturního vývoje v členských státech a kulturní odlišnosti ve Společenství zůstávají zachovány;

vzhledem k tomu, že v rámci společného trhu je nezbytné, aby všechna vysílání provozovaná ve Společenství a určená k příjmu uvnitř Společenství, a zejména ta, která jsou určena pro jiný členský stát, byla v souladu s právními předpisy členského státu původu vztahujícími se na vysílání určené veřejnosti v tomto členském státu a rovněž s touto směrnicí;

vzhledem k tomu, že povinnost členského státu původu ujistit se, že vysílání je provozováno v souladu s vnitrostátními právními předpisy koordinovanými touto směrnicí, je s ohledem na právo Společenství dostatečná k zabezpečení volného pohybu vysílání, aniž by bylo nezbytné v přijímajících členských státech provádět ze stejných důvodů další kontrolu; že nicméně přijímající členský stát může výjimečně a za daných podmínek prozatímně pozastavit další přenos televizního vysílání;

vzhledem k tomu, že je nezbytné, aby členské státy zajistily zamezení jednání, která mohou omezovat volnost pohybu televizního vysílání a obchod s ním nebo která mohou podporovat vytvoření dominantního postavení, jež způsobuje omezení pluralismu a svobody televizí přenášené informace a omezení svobody informací obecně;

vzhledem k tomu, že tato směrnice se omezuje na právní úpravu televizního vysílání a nedotýká se platných ani budoucích harmonizačních aktů Společenství vztahujících se zejména na dodržování požadavků na ochranu spotřebitelů, na spravedlivé obchody a na hospodářskou soutěž;

vzhledem k tomu, že koordinace je nezbytná, aby byl osobám a studiím zabývajícím se výrobou kulturně zaměřených pořadů zajištěn přístup k povolání a jeho výkon;

vzhledem k tomu, že základní požadavky vztahující se na všechny televizní programy Společenství, veřejné i soukromé, týkající se evropské audiovizuální výroby, jsou prostředkem umožňujícím podporovat výrobu, nezávislou výrobu a distribuci ve výše zmíněných studiích a doplňují další nástroje, které byly nebo budou navrženy ke stejnému účelu;

vzhledem k tomu, že je tudíž nezbytné podporovat vytváření dostatečně velkých trhů, aby televizní provozovatelé v členských státech mohli splácet nezbytné investice, nejen vytvářením společných pravidel otevírajících vzájemně vnitrostátní trhy, ale také, kdykoli je to možné, vhodnými prostředky usilováním o dosažení toho, aby evropští provozovatelé byli v televizních programech všech členských států ve většině; že k zajištění toho, aby se umožnilo uplatňování těchto pravidel

▼B

a sledování těchto cílů, musí členské státy Komisi podávat zprávu o uplatňování požadavku na poměr evropských děl a nezávislých provozovatelů, vymezeného v této směrnici; že pro výpočet tohoto poměru bude přihlédnuto ke zvláštní situaci Řecké republiky a Portugalské republiky; že Komise musí každému členskému státu sdělovat zprávy ostatních členských států a případně k nim připojit stanovisko, které zejména bere v úvahu dosažený vývoj vzhledem k předchozím rokům, programové zastoupení původních vysílání, zvláštní situaci nových televizních vysílacích subjektů a zvláštní situaci zemí s nízkým objemem audiovizuální výroby nebo s úzkou jazykovou oblastí;

vzhledem k tomu, že pro tyto účely je třeba definovat výraz „evropská díla“, aniž je dotčena možnost členských států upřesnit tuto definici pro subjekty televizního vysílání, které spadají do jejich pravomoci podle čl. 3 odst. 1, v souladu s právem Společenství a s ohledem na cíle této směrnice;

vzhledem k tomu, že je důležité hledat vhodné nástroje a postupy v souladu s právem Společenství, které podporují dosahování těchto cílů s ohledem na přijetí vhodných opatření pro povzbuzení činnosti a vývoje evropské audiovizuální výroby a distribuce, zejména v zemích s nízkým výrobním objemem nebo úzkou jazykovou oblastí;

vzhledem k tomu, že vnitrostátní podpůrné programy vývoje evropské výroby lze použít, pokud jsou v souladu s právem Společenství;

vzhledem k tomu, že závazek podle možností vysílat určitý podíl nezávislých děl vytvořených výrobci, kteří nejsou závislí na subjektech televizního vysílání, podpoří vznik nových zdrojů televizní výroby, zejména vytvoření malých a středních podniků; že tak vzniknou nové možnosti a příležitosti pro tvůrčí talenty, pro povolání v kulturní oblasti a pro pracovníky v kulturní oblasti; že při vymezení pojmu nezávislý výrobce musí členské státy tento cíl vzít v úvahu a věnovat malým a středním podnikům veškerou možnou pozornost a umožnit finanční účast koprodukčních společností, které jsou dceřinými společnostmi subjektů televizního vysílání;

vzhledem k tomu, že jsou nezbytná opatření, která by umožnila členským státům zajistit, že mezi prvním filmovým a prvním televizním vysíláním uplyne určitá doba;

vzhledem k tomu, že členské státy si pro možnost účinné podpory určitého jazyka zachovávají pravomoc ke stanovení přísnějších a podrobnějších předpisů v závislosti na jazykových kritériích, pokud jsou tyto předpisy v souladu s právem Společenství, a zejména se nevztahují na další šíření původních pořadů jiných členských států;

vzhledem k tomu, že k zajištění úplné a odpovídající ochrany zájmů spotřebitelů, jimiž jsou televizní diváci, je podstatné, aby televizní reklama podléhala určitému počtu minimálních pravidel a kritérií a aby členské státy měly pravomoc stanovit přísnější a podrobnější pravidla a v některých případech rozdílné podmínky pro subjekty televizního vysílání, které spadají do jejich pravomoci;

vzhledem k tomu, že členské státy při dodržení práva Společenství musí mít možnost stanovit pro přenosy určené pouze pro vnitrostátní území, které nemohou být přijímány přímo nebo nepřímo v jednom nebo více členských státech, další podmínky pro zařazení reklamy a další omezení pro objem reklamy, aby tak podpořily vysílání tohoto druhu přenosů;

vzhledem k tomu, že je nezbytné zakázat veškerou televizní reklamu na cigarety a jiné tabákové výrobky, včetně nepřímých forem reklamy, které se bez přímého uvedení výrobku snaží obe jít zákaz reklamy použitím názvů ochranných známek, symbolů nebo jiných charakteristických znaků tabákových výrobků nebo podniků, jejichž známé nebo hlavní činnosti zahrnují výrobu nebo prodej takových výrobků;

vzhledem k tomu, že je rovněž nezbytné zakázat veškerou televizní reklamu na léčiva a léčebné postupy, které jsou v členských státech, do jejichž pravomoci spadá subjekt televizního vysílání, dostupné pouze

▼B

na lékařský předpis, a dále zavést přísná kritéria pro oblast televizní reklamy na alkoholické nápoje;

vzhledem k tomu, že neustále roste význam sponzorování při financování pořadů, a je proto třeba stanovit příslušná pravidla;

vzhledem k tomu, že je mimo jiné nezbytné v pořadech a televizní reklamě zavést pravidla pro ochranu tělesného, duševního a morálního vývoje dětí a mladistvých;

vzhledem k tomu, že subjekty televizního vysílání jsou běžně povinny zajistit, aby při vysílání byly skutečnosti a události sdělovány objektivně, je však důležité, aby podléhaly přesným povinnostem v oblasti práva na uveřejnění odpovědi nebo obdobných opatření, aby se jakákoli osoba poškozená ve svých legitimních právech tvrzeními učiněnými v průběhu televizního vysílání mohla účinně svých práv dovolat,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

Definice

▼M2

Článek 1

Pro účely této směrnice se rozumí:

a) „audiovizuální mediální službou“

— služba ve smyslu článků 49 a 50 Smlouvy, za kterou nese redakční odpovědnost poskytovatel mediálních služeb a jejímž hlavním účelem je poskytování pořadů široké veřejnosti za účelem informování, zábavy nebo vzdělávání prostřednictvím sítí elektronických komunikací ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 2002/21/ES. Touto audiovizuální mediální službou je buď televizní vysílání definované v písmenu e) tohoto článku, nebo audiovizuální mediální služba na vyžádání definovaná v písmenu g) tohoto článku,

nebo

— audiovizuální obchodní sdělení;

b) „pořadem“ pohyblivá obrazová sekvence se zvukem nebo bez něj, která představuje jednotlivou položku v rámci programové skladby nebo katalogu sestavených poskytovatelem mediálních služeb a jejíž podoba a obsah jsou srovnatelné s podobou a obsahem televizního vysílání. Pořady jsou např. celovečerní filmy, sportovní události, situační komedie, dokumentární pořady, pořady pro děti nebo původní tvorba;

c) „redakční odpovědností“ provádění účinné kontroly výběru pořadů i jejich chronologické uspořádání v programové skladbě u televizního vysílání nebo v katalogu u audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání. Redakční odpovědnost nemusí zahrnovat právní odpovědnost za poskytovaný obsah nebo poskytované služby podle vnitrostátního práva;

d) „poskytovatelem mediálních služeb“ fyzická nebo právnická osoba, která má redakční odpovědnost za výběr audiovizuálního obsahu v audiovizuální mediální službě a určuje způsob organizace této služby;

e) „televizním vysíláním“ (tj. lineární audiovizuální mediální službou) audiovizuální mediální služba poskytovaná poskytovatelem mediálních služeb pro simultánní sledování pořadů na základě programové skladby;

▼M2

f) „subjektem televizního vysílání“ poskytovatel mediální služby televizního vysílání;

g) „audiovizuální mediální službou na vyžádání“ (tj. nelineární audiovizuální mediální službou) audiovizuální mediální služba poskytovaná poskytovatelem mediálních služeb za účelem sledování pořadů v okamžiku zvoleném uživatelem a na jeho individuální žádost na základě katalogu pořadů sestaveného poskytovatelem mediálních služeb;

h) „audiovizuálním obchodním sdělením“ obrazová sekvence se zvukem nebo bez něj, která je určena k přímé či nepřímé propagaci zboží, služeb či obrazu na veřejnosti fyzické či právnické osoby vykonávající hospodářskou činnost. Tato obrazová sekvence doprovází pořad nebo je do něj zahrnuta za úplatu nebo obdobnou protihodnotu nebo pro účely vlastní propagace. Audiovizuální obchodní sdělení mají mimo jiné podobu televizní reklamy, sponzorství, teleshoppingu a umístění produktu;

i) „televizní reklamou“ jakákoli forma oznámení veřejného nebo soukromého podniku nebo fyzické osoby v televizním vysílání za úplatu nebo obdobnou protihodnotu nebo televizní vysílání pro vlastní propagaci v rámci jeho obchodní, průmyslové, řemeslné činnosti nebo činnosti svobodného povolání, s cílem propagovat dodání zboží nebo poskytnutí služeb za úplatu, včetně nemovitého majetku, práv a povinností;

j) „skrytým audiovizuálním obchodním sdělením“ slovní nebo obrazová prezentace zboží, služeb, jména, ochranné známky nebo činnosti výrobce zboží nebo poskytovatele služeb v pořadech, jestliže poskytovatel mediálních služeb úmyslně uvede takovou prezentaci s reklamním cílem a mohl by tak uvést veřejnost v omyl o povaze této prezentace. Prezentace se považuje za úmyslnou zejména tehdy, je-li prováděna za úplatu nebo obdobnou protihodnotu;

k) „sponzorstvím“ jakýkoli příspěvek poskytnutý veřejným nebo soukromým podnikem nebo fyzickou osobou, které se nezabývají poskytováním audiovizuálních mediálních služeb ani tvorbou audiovizuálních děl, na financování audiovizuálních mediálních služeb nebo pořadů s cílem propagovat své jméno, ochrannou známku, obraz na veřejnosti, činnosti nebo produkty;

l) „teleshoppingem“ televizní vysílání přímých nabídek pro veřejnost na poskytnutí zboží nebo služeb, včetně nemovitého majetku, práv a povinností, za úplatu;

m) „umístěním produktu“ jakákoli podoba audiovizuálního obchodního sdělení, jež je tvořeno začleněním produktu, služby nebo odpovídající ochranné známky či zmínky o nich do pořadu za úplatu nebo obdobnou protihodnotu;

n) i) „Evropskými díly“ se rozumějí:

— díla pocházející z členských států,

— díla pocházející ze třetích evropských států, které jsou stranou Evropské úmluvy o přeshraniční televizi Rady Evropy, a díla, která splňují podmínky bodu ii),

— díla vytvořená v koprodukci v rámci dohod týkajících se audiovizuálního odvětví, které byly uzavřeny mezi Společenstvím a třetími zeměmi, a splňující podmínky stanovené v každé takové dohodě.

— Použití druhé a třetí odrážky předpokládá, že se na díla pocházející z členských států nevztahují v dotyčné třetí zemi diskriminační opatření.

ii) Díla uvedená v první a druhé odrážce bodu i) jsou díla převážně vytvořená ve spolupráci autorů a pracovníků s bydlištěm

▼M2

v jednom nebo více státech uvedených v první a druhé odrážce bodu i), pokud splňují jednu z těchto tří podmínek:

— jsou vytvořena jedním nebo více výrobci usazenými v jednom nebo více z těchto států nebo

— na výrobu těchto děl dohlíží nebo ji fakticky kontroluje jeden nebo více výrobců usazených v jednom nebo více těchto státech nebo

— příspěvek koproducentů těchto států na celkové koprodukční náklady je většinový a koprodukce není kontrolována jedním nebo více výrobci usazenými mimo tyto státy.

iii) Díla, která nejsou evropskými díly ve smyslu bodu i), ale která byla vyrobena na základě dvoustranných koprodukčních dohod uzavřených mezi členskými státy a třetími zeměmi, se považují za evropská díla, pokud koproducenti ze Společenství mají většinový podíl na celkových výrobních nákladech a výroba není kontrolována jedním nebo více výrobci usazenými mimo území členských států.

▼B

KAPITOLA II

Obecná ustanovení

▼M2

Článek 2

1. Každý členský stát zajistí, aby veškeré audiovizuální mediální služby šířené poskytovateli mediálních služeb spadajícími do jeho pravomoci byly v souladu s právními pravidly vztahujícími se na audiovizuální mediální služby určené veřejnosti v dotyčném členském státě.

2. Pro účely této směrnice spadají do pravomoci členského státu poskytovatelé mediálních služeb,

a) kteří jsou v tomto členském státě usazeni v souladu s odstavcem 3, nebo

b) na které se vztahuje odstavec 4.

3. Pro účely této směrnice se poskytovatel mediálních služeb považuje za usazeného v členském státě v těchto případech:

a) poskytovatel mediálních služeb má v tomto členském státě skutečné sídlo a redakční rozhodnutí o audiovizuální mediální službě jsou přijímána v tomto členském státě;

b) má-li poskytovatel mediálních služeb skutečné sídlo v jednom členském státě, avšak redakční rozhodnutí o audiovizuální mediální službě jsou přijímána v jiném členském státě, považuje se za usazeného v členském státě, v němž působí podstatná část pracovníků zajišťujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb. Působí-li podstatná část pracovníků zajišťujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb v obou těchto členských státech, považuje se poskytovatel mediálních služeb za usazeného v členském státě, v němž má skutečné sídlo. Nepůsobí-li podstatná část pracovníků zajišťujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb v žádném z těchto členských států, považuje se poskytovatel mediálních služeb za usazeného v členském státě, ve kterém jako v prvním zahájil činnost v souladu s právem tohoto členského státu, za podmínky, že s tímto členským státem udržuje stálé a skutečné hospodářské spojení;

c) má-li poskytovatel mediálních služeb skutečné sídlo v členském státě, avšak rozhodnutí o audiovizuální mediální službě jsou přijímána ve třetí zemi nebo naopak, považuje se ze usazeného v dotyčném členském státě, působí-li podstatná část pracovníků zaji-

▼M2

šťujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb v tomto členském státě.

4. Poskytovatelé mediálních služeb, na které se odstavec 3 nevztahuje, se považují za poskytovatele, kteří spadají do pravomoci členského státu, v těchto případech:

a) používají zařízení pro přenos vzestupného signálu k družici umístěné v tomto členském státě;

b) ačkoli nepoužívají zařízení pro přenos vzestupného signálu k družici umístěné v tomto členské státě, využívají družicové kapacity tohoto členského státu.

5. Není-li možné podle odstavců 3 a 4 určit členský stát, který má pravomoc, má pravomoc ten členský stát, v němž je poskytovatel mediálních služeb usazen ve smyslu článků 43 až 48 Smlouvy.

6. Tato směrnice se nevztahuje na audiovizuální mediální služby, které jsou určeny výlučně pro příjem ve třetích zemích a které nejsou přijímány přímo ani nepřímo veřejností v jednom nebo více členských státech prostřednictvím standardního vybavení u spotřebitele.

▼M1

Článek 2a

▼M2

1. Členské státy zajistí svobodu příjmu a nebrání dalšímu přenosu audiovizuálních mediálních služeb z jiných členských států na svém území z důvodů, které spadají do oblastí upravených touto směrnicí.

2. Pokud jde o televizní vysílání, mohou se členské státy prozatímně odchýlit od odstavce 1 za těchto podmínek:

a) televizní vysílání z jiného členského státu zřejmým, závažným a hrubým způsobem porušuje čl. 22 odst. 1 nebo 2 nebo článek 3b;

▼M1

b) subjekt televizního vysílání během předchozích dvanácti měsíců již nejméně dvakrát porušil písmeno a);

c) dotyčný členský stát písemně oznámil subjektu televizního vysílání a Komisi údajná porušení a opatření, která zamýšlí přijmout v případě opětovného porušení;

d) konzultace s členským státem, z něhož se vysílá, a Komisí nevedla ve lhůtě čtrnácti dnů od oznámení podle písmene c) ke smírnému řešení a údajné porušení trvá.

Komise rozhodne ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení opatření přijatých členským státem o slučitelnosti těchto opatření s právem Společenství. V případě záporného rozhodnutí musí členský stát uvedená opatření neprodleně ukončit.

3. Odstavec 2 nevylučuje uplatnění jiného postupu, opravného prostředku nebo sankcí při dotyčném porušení v členském státě, do jehož pravomoci subjekt televizního vysílání spadá.

▼M2

4. Pokud jde o audiovizuální mediální služby na vyžádání, mohou členské státy pro určitou službu přijmout opatření odchylující se od odstavce 1, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) opatření jsou

i) nezbytná z jednoho z těchto důvodů:

— veřejný pořádek, zejména předcházení trestným činům, jejich vyšetřování, odhalování a stíhání, včetně ochrany nezletilých osob a boje proti podněcování k nenávisti z důvodu rasy, pohlaví, náboženského vyznání nebo národnosti a proti

▼M2

útokům na lidskou důstojnost zaměřeným na jednotlivé osoby,

— ochrana veřejného zdraví,

— veřejná bezpečnost, včetně zajištění národní bezpečnosti a obrany,

— ochrana spotřebitele, včetně investorů,

ii) přijatá vůči audiovizuální mediální službě na vyžádání, která poškozuje cíle uvedené v bodě i) nebo která představuje závažné a podstatné riziko poškození těchto cílů,

iii) přiměřená ve vztahu k těmto cílům;

b) členský stát před přijetím těchto opatření, a aniž je dotčeno soudní řízení včetně předběžného řízení a úkonů provedených v rámci vyšetřování trestné činnosti

— požádal členský stát, do jehož pravomoci spadá poskytovatel služby, o přijetí opatření a tento stát tato opatření nepřijal, nebo tato opatření byla nedostatečná,

— oznámil Komisi a členskému státu, do jehož pravomoci spadá poskytovatel služby, svůj úmysl přijmout tato opatření.

5. Členské státy se mohou v naléhavých případech odchýlit od podmínek uvedených v odst. 4 písm. b). V takovém případě musí být opatření co nejdříve oznámena Komisi a členskému státu, do jehož pravomoci spadá poskytovatel služby, s uvedením důvodů, na základě kterých se členský stát domnívá, že se jedná o naléhavý případ.

6. Aniž je dotčena možnost členského státu zavádět opatření uvedená v odstavcích 4 a 5, Komise co nejdříve přezkoumá slučitelnost oznámených opatření s právem Společenství. Dospěje-li Komise k závěru, že opatření není slučitelné s právem Společenství, vyzve dotyčný členský stát, aby od přijetí plánovaných opatření upustil nebo aby uvedená opatření neprodleně ukončil.

Článek 3

1. Členské státy mohou uplatňovat vůči poskytovatelům mediálních služeb, kteří spadají do jejich pravomoci, v oblastech koordinovaných touto směrnicí podrobnější nebo přísnější pravidla za předpokladu, že tato pravidla jsou v souladu s právem Společenství.

2. V případech, kdy členský stát

a) využil možnost přijetí podrobnějších nebo přísnějších pravidel obecného veřejného zájmu podle odstavce 1 a

b) má za to, že subjekt televizního vysílání spadající do pravomoci jiného členského státu poskytuje televizní vysílání, které je zcela nebo převážně směrováno na jeho území,

může kontaktovat příslušný členský stát, který má pravomoc, za účelem dosažení vzájemně uspokojivého řešení veškerých vzniklých problémů. Po obdržení odůvodněné žádosti prvního členského státu požádá členský stát, který má pravomoc, subjekt televizního vysílání, aby dodržoval příslušná pravidla obecného veřejného zájmu. Členský stát, který má pravomoc, sdělí prvnímu členskému státu do dvou měsíců výsledky, kterých v návaznosti na tuto žádost dosáhl. Kterýkoli z těchto členských států může vyzvat kontaktní výbor zřízený podle článku 23a, aby daný případ posoudil.

3. Pokud má první členský stát za to,

a) že výsledky dosažené uplatněním odstavce 2 nejsou uspokojivé a

b) že se dotyčný subjekt televizního vysílání usadil v jiném členském státě, který má pravomoc, aby obešel přísnější pravidla v oblastech

▼M2

koordinovaných touto směrnicí, jež by se na něj vztahovala, pokud by byl usazen v prvním členském státě,

může vůči tomuto subjektu televizního vysílání přijmout přiměřená opatření.

Tato opatření musí být objektivně nezbytná, uplatňovaná nediskriminačním způsobem a přiměřená ve vztahu k cílům, které sledují.

4. Členský stát může přijmout opatření podle odstavce 3, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) členský stát oznámil Komisi a členskému státu, v němž je usazen subjekt televizního vysílání, svůj úmyslu přijmout taková opatření, přičemž uvedl důvody, na jejichž základě situaci posoudil, a

b) Komise rozhodla, že opatření jsou slučitelná s právem Společenství, a zejména, že posouzení ze strany členského státu, jenž tato opatření podle odstavců 2 a 3 přijal, jsou řádně odůvodněna.

5. Komise rozhodne do tří měsíců od oznámení podle odst. 4 písm. a), zda jsou opatření slučitelná s právem Společenství. Pokud Komise rozhodne, že jsou opatření neslučitelná s právem Společenství, dotyčný členský stát od přijetí plánovaných opatření upustí.

6. Členské státy zajistí vhodnými prostředky v rámci svých právních předpisů, aby poskytovatelé mediálních služeb, kteří spadají do jejich pravomoci, tuto směrnici účinně dodržovali.

7. Členské státy podporují režimy společné regulace nebo samoregulace na vnitrostátní úrovni v oblastech koordinovaných touto směrnicí v rozsahu, v jakém to dovolují jejich právní řády. Tyto režimy musí být široce přijímány hlavními zúčastněnými subjekty v dotyčných členských státech a musí zaručovat účinné prosazování.

8. Nestanoví-li tato směrnice jinak, použije se směrnice 2000/31/ES. V případě rozporu mezi ustanoveními směrnice 2000/31/ES a ustanoveními této směrnice mají přednost ustanovení této směrnice, nestanoví-li tato směrnice jinak.

KAPITOLA IIa

Ustanovení, která se vztahují na všechny audiovizuální mediální služby

Článek 3a

Členské státy zajistí, aby poskytovatelé audiovizuálních mediálních služeb spadající do jejich pravomoci umožnili příjemcům služby snadný, přímý a trvalý přístup alespoň k těmto informacím:

a) název poskytovatele mediálních služeb;

b) adresa, na níž je poskytovatel mediálních služeb usazen;

c) údaje, které umožňují rychlé, přímé a účinné navázání kontaktu s poskytovatelem mediálních služeb, včetně adresy jeho elektronické pošty nebo internetových stránek;

d) případné příslušné regulační orgány a orgány dohledu.

Článek 3b

Členské státy vhodnými prostředky zajistí, aby audiovizuální mediální služby poskytované poskytovateli mediálních služeb spadajícími do jejich pravomoci neobsahovaly podněcování k nenávisti z důvodu rasy, pohlaví, náboženského vyznání nebo národnosti.

▼M2

Článek 3c

Členské státy vyzvou poskytovatele mediálních služeb spadající do jejich pravomoci, aby zajistili postupné zpřístupnění svých služeb osobám se zrakovým nebo sluchovým postižením.

Článek 3d

Členské státy zajistí, aby poskytovatelé mediálních služeb spadající do jejich pravomoci nevysílali kinematografická díla mimo doby sjednané s nositeli práv.

Článek 3e

1. Členské státy zajistí, aby audiovizuální obchodní sdělení poskytovaná poskytovateli mediálních služeb, kteří spadají do jejich pravomoci, splňovala tyto požadavky:

a) audiovizuální obchodní sdělení jsou snadno rozpoznatelná. Skrytá audiovizuální obchodní sdělení se zakazují;

b) audiovizuální obchodní sdělení nesmějí používat podprahové techniky;

c) audiovizuální obchodní sdělení nesmějí:

   i) narušovat lidskou důstojnost,

   ii) obsahovat nebo podporovat diskriminaci z důvodu pohlaví, rasy či etnického původu, národnosti, náboženského vyznání či přesvědčení, zdravotního postižení, věku či sexuální orientace,

   iii) podporovat chování ohrožující zdraví nebo bezpečnosti,

   iv) podporovat chování hrubě ohrožující ochranu životního prostředí;

d) všechny formy audiovizuálních obchodních sdělení týkajících se cigaret a jiných tabákových výrobků se zakazují;

e) audiovizuální obchodní sdělení týkající se alkoholických nápojů nesmějí být zaměřena výslovně na nezletilé osoby a nesmějí podporovat nestřídmou konzumaci těchto nápojů;

f) audiovizuální obchodní sdělení týkající se léčivých přípravků a léčebných postupů, které jsou v členském státě, do jehož pravomoci spadá poskytovatel mediálních služeb, dostupné pouze na lékařský předpis, se zakazuje;

g) audiovizuální obchodní sdělení nesmějí tělesně nebo mravně ohrožovat nezletilé osoby. Nesmějí proto přímo nabádat nezletilé osoby ke koupi nebo pronájmu produktu nebo služby a využívat k tomu jejich nezkušenosti nebo důvěřivosti, přímo nabádat nezletilé osoby, aby přesvědčovaly své rodiče nebo třetí osoby ke koupi propagovaného zboží nebo služby, využívat zvláštní důvěru, kterou mají nezletilé osoby k rodičům, svým učitelům nebo jiným osobám, ani bezdůvodně zobrazovat nezletilé osoby v nebezpečných situacích.

2. Členské státy a Komise vybízejí poskytovatele mediálních služeb k tomu, aby vytvořili kodexy chování, pokud jde o nevhodná audiovizuální obchodní sdělení, provázející pořady pro děti nebo do nich začleněná, týkající se potravin a nápojů obsahujících živiny a látky s výživovým nebo fyziologickým účinkem, zejména látky jako jsou tuky, transmastné kyseliny, sůl/sodík a cukry, jejichž nadměrný příjem v celkové stravě se nedoporučuje.

▼M2

Článek 3f

1. Audiovizuální mediální služby nebo pořady, které jsou sponzorovány, musí splňovat tyto požadavky:

a) jejich obsah a v případě televizního vysílání i doba jejich zařazení nejsou v žádném případě ovlivněny tak, aby tím byla dotčena odpovědnost a redakční nezávislost poskytovatele mediálních služeb;

b) nenabádají přímo k nákupu nebo pronájmu zboží nebo služeb, zejména zvláštním zmiňováním tohoto zboží nebo služeb za účelem jejich propagace;

c) diváci jsou jasně informováni o existenci dohody o sponzorství. Sponzorované pořady musí být zřetelně označeny jako sponzorované pořady jménem, logem nebo jinou značkou sponzora, například odkazem na jeho produkt (produkty) nebo službu (služby) či na jejich charakteristický znak, a to vhodným způsobem na začátku pořadů a v jejich průběhu nebo na jejich konci.

2. Audiovizuální mediální služby nebo pořady nesmějí být sponzorovány podniky, jejichž hlavním předmětem činnosti je výroba nebo prodej cigaret a jiných tabákových výrobků.

3. Při sponzorování audiovizuálních mediálních služeb nebo pořadů podniky, mezi jejichž předmět činnosti patří výroba nebo prodej léčivých přípravků a léčebných postupů, lze propagovat název nebo obraz podniku na veřejnosti, avšak nelze propagovat určité léčivé přípravky nebo léčebné postupy, které jsou v členském státě, do jehož pravomoci spadá poskytovatel mediálních služeb, dostupné pouze na lékařský předpis.

4. Zpravodajské a publicistické pořady nesmí být sponzorovány. Členské státy mohou zakázat, aby se sponzorské logo objevovalo během pořadů pro děti, dokumentárních pořadů a náboženských pořadů.

Článek 3g

1. Umístění produktu se zakazuje.

2. Odchylně od odstavce 1 je umístění produktu přípustné, nerozhodne-li členský stát jinak,

— v kinematografických dílech, filmech a seriálech vytvořených pro audiovizuální mediální služby, sportovních pořadech a zábavných pořadech, nebo

— v případech, kdy se neprovádí žádná platba, ale pouze se bezplatně poskytuje určité zboží nebo služby, jako např. rekvizity nebo ceny, s cílem zařadit je do pořadu.

Výjimka stanovená v první odrážce se nevztahuje na pořady pro děti.

Pořady, které obsahují umístění produktu, musí splňovat alespoň tyto požadavky:

a) jejich obsah a v případě televizního vysílání i doba jejich zařazení nejsou v žádném případě ovlivněny tak, aby tím byla dotčena odpovědnost a redakční nezávislost poskytovatele mediálních služeb;

b) nenabádají přímo k nákupu nebo pronájmu zboží nebo služeb, zejména zvláštním zmiňováním tohoto zboží nebo služeb za účelem jejich propagace;

c) nepatřičně nezdůrazňují dotyčný produkt a

d) diváci jsou jasně informováni o existenci umístění produktu. Pořady obsahující umístění produktu jsou na začátku a na konci pořadu a při pokračování pořadu po reklamní přestávce vhodně označeny, aby divák nemohl být žádným způsobem uveden v omyl.

▼M2

Výjimečně mohou členské státy od požadavků uvedených výše v písmenu d) upustit, pokud příslušný pořad nevyrobil ani jeho výrobu nezadal sám poskytovatel mediálních služeb nebo společnost přidružená k poskytovateli mediálních služeb.

3. Pořady nesmějí v žádném případě obsahovat umístění produktu, pokud jde o

— tabákové výrobky nebo cigarety, nebo umístění produktu podniků, jejichž hlavním předmětem činnosti je výroba nebo prodej cigaret a jiných tabákových výrobků, nebo

— určité léčivé přípravky nebo léčebné postupy, které jsou v členském státě, do jehož pravomoci spadá poskytovatel mediálních služeb, dostupné pouze na lékařský předpis.

4. Odstavce 1, 2 a 3 se vztahují pouze na pořady vyrobené po 19. prosinci 2009.

KAPITOLA IIb

Ustanovení, která se vztahují pouze na audiovizuální mediální služby na vyžádání

Článek 3h

Členské státy přijmou vhodná opatření, která zajistí, aby audiovizuální mediální služby na vyžádání poskytované poskytovateli mediálních služeb spadajícími do jejich pravomoci, které by mohly vážně narušit tělesný, duševní nebo morální vývoj nezletilých osob, byly dostupné pouze tak, aby nezletilé osoby neměly běžně možnost tyto audiovizuální mediální služby na vyžádání vidět nebo slyšet.

Článek 3i

1. Členské státy zajistí, aby audiovizuální mediální služby na vyžádání poskytované poskytovateli mediálních služeb spadajícími do jejich pravomoci podporovaly v případech, kdy je to možné, a vhodnými prostředky tvorbu evropských děl a přístup k nim. Tato podpora by se mohla týkat mimo jiné finančního příspěvku těchto služeb na tvorbu evropských děl a nabývání práv k těmto dílům nebo podílu či zdůraznění evropských děl v katalozích pořadů v rámci audiovizuální mediální služby na vyžádání.

2. Nejpozději dne 19. prosince 2011, a poté každé čtyři roky podávají členské státy Komisi zprávu o provádění odstavce 1.

3. Komise na základě informací poskytnutých členskými státy a na základě nezávislé studie podává Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování odstavce 1, přičemž zohlední vývoj trhu a technický rozvoj a cíl kulturní rozmanitosti.

KAPITOLA IIc

Ustanovení o výhradních právech a krátkých zpravodajských příspěvcích v televizním vysílání

Článek 3j

1. Každý členský stát může v souladu s právem Společenství přijmout opatření, která zajistí, aby subjekty televizního vysílání, které spadají do jeho pravomoci, nevysílaly na základě výhradních práv události, jimž členský stát přikládá zásadní společenský význam, způsobem, který zbavuje významnou část veřejnosti tohoto členského státu možnosti sledovat tyto události v přímém přenosu nebo ze záznamu ve volně dostupném televizním vysílání. V této souvislosti

▼M2

dotyčný členský stát vypracuje seznam vnitrostátních a jiných událostí, jimž přikládá zásadní společenský význam. Tento seznam vypracuje jasným a transparentním způsobem v přiměřené lhůtě. Přitom dotyčný členský stát rovněž určí, zda tyto události mají být celé nebo zčásti přenášeny v přímém přenosu nebo, je-li to nezbytné nebo vhodné z objektivních důvodů veřejného zájmu, zda mají být celé nebo zčásti přenášeny ze záznamu.

2. Členské státy neprodleně oznámí Komisi všechna opatření, která podle odstavce 1 přijaly nebo zamýšlejí přijmout. Ve lhůtě tří měsíců po oznámení Komise ověří, zda jsou opatření slučitelná s právem Společenství, a sdělí je ostatním členským státům. Vyžádá si stanovisko výboru zřízeného podle článku 23a. Přijatá opatření neprodleně zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* a nejméně jednou ročně zveřejní souhrnný seznam opatření přijatých členskými státy.

3. Členské státy zajistí vhodnými prostředky v rámci svých vnitrostátních předpisů, aby subjekty televizního vysílání, které spadají do jejich pravomoci, vykonávaly výhradní práva, která nabudou po vyhlášení této směrnice, tak aby významná část veřejnosti v jiném členském státě nebyla zbavena možnosti sledovat události, které tento jiný členský stát určil v souladu s odstavci 1 a 2, celé nebo zčásti v přímém přenosu nebo, je-li to nezbytné nebo vhodné z objektivních důvodů veřejného zájmu, celé nebo zčásti ze záznamu ve volně dostupném televizním vysílání, jak tento jiný členský stát určil podle odstavce 1.

Článek 3k

1. Členské státy zajistí, aby měly všechny subjekty televizního vysílání usazené ve Společenství pro účely krátkých zpravodajských příspěvků přístup k událostem vysoce zajímavým pro veřejnost, které vysílá subjekt televizního vysílání spadající do jejich pravomoci na základě výhradních práv, a to za spravedlivých, přiměřených a nediskriminujících podmínek.

2. Pokud výhradní práva k události vysoce zajímavé pro veřejnost získá jiný subjekt televizního vysílání usazený v témže členském státě jako subjekt televizního vysílání usilující o přístup, musí být přístup vyžadován od tohoto subjektu televizního vysílání.

3. Členské státy zajistí, aby byl tento přístup zaručen tím, že umožní subjektům televizního vysílání volný výběr krátkých výňatků ze signálu vysílajícího subjektu, přičemž alespoň označí jejich zdroj, pokud to není z praktických důvodů nemožné.

4. Místo postupu podle odstavce 3 mohou členské státy zavést rovnocenný systém, který zajistí přístup za spravedlivých, přiměřených a nediskriminujících podmínek jiným způsobem.

5. Krátké výňatky se použijí pouze pro obecné zpravodajské pořady, přičemž v rámci audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání mohou být použity, pouze pokud je stejný pořad nabízen ze záznamu stejným poskytovatelem mediálních služeb.

6. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 až 5, zajistí členské státy v souladu se svým právem a právními postupy, aby byly vymezeny způsoby a podmínky pořizování těchto krátkých výňatků, zejména veškerá úprava náhrad, maximální délka krátkých výňatků a časová omezení jejich vysílání. Je-li stanovena náhrada, nesmí být vyšší než dodatečné náklady vzniklé přímo při poskytování přístupu.

▼B

KAPITOLA III

Podpora distribuce a výroby televizních pořadů

Článek 4

1. Členské státy zajistí vždy, kdy je to možné, vhodnými prostředky, aby subjekty televizního vysílání vyhradily pro evropská díla většinový podíl svého vysílacího času ►M2 ——————— ◄s výjimkou času určeného pro zprávy, sportovní události, soutěže, reklamu ►M1 teletextové služby a teleshopping ◄. Tohoto podílu bude dosaženo postupně na základě vhodných kritérií s ohledem na povinnosti subjektů televizního vysílání vůči veřejnosti v oblasti poskytování informací, vzdělávání, kultury a zábavy.

2. Není-li možné dosáhnout podílu uvedeného odstavci 1, nesmí být tento nižší než podíl zjištěný v roce 1988 v dotyčném členském státě jako průměrný.

Pro Řeckou republiku a Portugalskou republiku se však rok 1988 nahrazuje rokem 1990.

3. Od 3. října 1991podávají členské státy každé dva roky Komisi zprávu o uplatňování tohoto článku a článku 5.

Tato zpráva obsahuje zejména statistický výkaz o dosahování podílu uvedeného v tomto článku a v článku 5 pro každý z televizních programů, které spadají do pravomoci dotyčného členského státu, důvody, pro které nebylo možné v jednotlivých případech dosáhnout tohoto podílu, a přijatá nebo připravovaná opatření k jeho dosažení.

Komise tyto zprávy sdělí ostatním členským státům a Evropskému parlamentu a případně k nim připojí své stanovisko. Komise dbá na uplatňování tohoto článku a článku 5 v souladu se Smlouvou. Ve svém stanovisku Komise vezme v úvahu zejména vývoj dosažený v porovnání s předchozími lety, podíl programového zastoupení premiérových děl, zvláštní situaci nových subjektů televizního vysílání a zvláštní situaci zemí s malým objemem audiovizuální výroby nebo s úzkou jazykovou oblastí.

4. Rada na základě zprávy Komise doplněné o návrhy změn, které Komise považuje za vhodné, přezkoumá provádění tohoto článku nejpozději na konci pátého roku po přijetí této směrnice.

K tomuto účelu vezme zpráva Komise v úvahu, zejména na základě informací poskytnutých členskými státy podle odstavce 3, vývoj na trhu Společenství a mezinárodní souvislosti.

Článek 5

Členské státy zajistí vždy, kdy je to možné a vhodnými prostředky, aby subjekty televizního vysílání vyhradily nejméně 10 % svého vysílacího času, s výjimkou času určeného pro zprávy, sportovní události, soutěže, reklamu ►M1 teletextové služby a teleshopping ◄, nebo alternativně podle výběru členského státu nejméně 10 % svého programového rozpočtu pro evropská díla vytvořená výrobci nezávislými na subjektech televizního vysílání. Tohoto podílu má být dosaženo postupně na základě vhodných kritérií s ohledem na povinnosti subjektů televizního vysílání vůči veřejnosti v oblasti poskytování informací, vzdělávání, kultury a zábavy; musí být dosažen vyčleněním přiměřeného podílu pro nejnovější díla, tedy pro díla vysílaná v době do pěti let od jejich výroby.

▼M2

———————

▼M1

Článek 9

Tato kapitola se nevztahuje na televizní vysílání, které je určeno pro místní diváky a které není součástí vnitrostátní sítě.

▼B

KAPITOLA IV

▼M2

Televizní reklama a teleshopping

Článek 10

1. Televizní reklama a teleshopping musí být snadno rozeznatelné a odlišitelné od redakčního obsahu. Aniž je dotčeno použití nových reklamních technik, musí být televizní reklama a teleshopping zřetelně odlišeny od ostatních částí pořadu obrazovými nebo zvukovými nebo prostorovými prostředky.

2. Samostatné reklamní šoty a šoty teleshoppingu, kromě šotů v přenosech sportovních událostí, se vysílají pouze výjimečně.

Článek 11

1. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy se televizní reklama nebo teleshopping zařazuje v průběhu pořadů, nebyla narušena celistvost pořadů, s přihlédnutím k přirozeným přestávkám v pořadu, době jeho trvání a jeho povaze, ani práva nositelů práv.

2. Vysílání filmů vytvořených pro televizi (s výjimkou seriálů, cyklů a dokumentů), kinematografických děl a zpravodajských pořadů může být přerušeno televizní reklamou nebo teleshoppingem jednou během každého plánovaného časového úseku o délce nejméně třicet minut. Vysílání pořadů pro děti může být přerušeno reklamou nebo teleshoppingem jednou během každého plánovaného časového úseku o délce nejméně třicet minut, pokud plánovaná délka pořadu přesahuje třicet minut. Reklama a teleshopping nesmějí být zařazovány během bohoslužeb.

▼B

Článek 14

▼M2

▼M1

2. Teleshopping týkající se léčiv, na něž se vztahuje povolení k uvedení registrovaných léčiv na trh ve smyslu směrnice Rady 65/65/EHS ze dne 26. ledna 1965 o sbližování právních a správních předpisů týkajících se léčiv ([1]), jakož i teleshopping týkající se léčebných postupů je zakázán.

([1]) Úř. věst. 22, 9.2.1965, s. 369. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 93/39/EHS (Úř. věst. L 214, 24.8.1993, s. 22).

▼B

Článek 15

▼M1

Televizní reklama a teleshopping na alkoholické nápoje musí splňovat tato kritéria:

▼B

a) nesmí být vysloveně určena dětem nebo mladistvým, a zvláště nesmí zobrazovat děti nebo mladistvé užívající tyto nápoje;

b) nesmí spojovat užívání alkoholu se zvýšenou fyzickou výkonností nebo s řízením automobilu;

c) nesmí vytvářet dojem, že užívání alkoholu přispívá ke společenskému nebo sexuálnímu úspěchu;

d) nesmí tvrdit, že alkohol má léčebné vlastnosti nebo povzbuzující či uklidňující účinek nebo že je prostředkem řešení osobních problémů;

e) nesmí nabádat k nestřídmému užívání alkoholických nápojů nebo záporně hodnotit abstinenci nebo zdrženlivost;

f) nesmí jako kladnou vlastnost nápojů zdůrazňovat jejich vysoký obsah alkoholu.

▼M2

Článek 18

1. Podíl televizních reklamních šotů a šotů teleshoppingu nesmí v průběhu jedné hodiny překročit 20 %.

2. Odstavec 1 se nepoužije na oznámení subjektu televizního vysílání týkající se jeho vlastních pořadů a doprovodných produktů, které jsou od těchto pořadů přímo odvozeny, na oznámení o sponzorování a umístění produktu.

Článek 18a

Souvislé teleshoppingové pořady musí být zřetelně označeny obrazovými a zvukovými prostředky a trvají bez přerušení nejméně patnáct minut.

Článek 19

Ustanovení této směrnice se obdobně použijí na televizní kanály určené výhradně pro reklamu a teleshopping a na televizní programy určené výhradně pro vlastní propagaci. Kapitola III, článek 11 a článek 18 se na tyto programy nepoužijí.

Článek 20

Aniž je dotčen článek 3, mohou členské státy s náležitým ohledem na právo Společenství stanovit pro televizní vysílání určené výhradně pro jejich vnitrostátní území, které nemůže přijímat veřejnost přímo nebo nepřímo v jednom nebo více jiných členských státech, jiné podmínky než podmínky uvedené v čl. 11 odst. 2 a v článku 18.

▼M1

▼B

KAPITOLA V

▼M2

Ochrana nezletilých osob v televizním vysílání

▼M1

Článek 22

1. Členské státy přijmou vhodná opatření, aby vysílání subjektů televizního vysílání, které spadají do jejich pravomoci, neobsahovalo pořady, které by mohly vážně poškodit tělesný, duševní nebo morální vývoj dětí a mladistvých, zejména takové pořady, které obsahují pornografické scény nebo bezdůvodné násilí.

2. Opatření podle odstavce 1 se rovněž rozšíří i na jiné pořady, které mohou poškodit tělesný, duševní nebo morální vývoj dětí a mladistvých, kromě případů, kdy je volbou doby vysílání nebo jakýmkoli technickým opatřením zajištěno, že děti nebo mladiství, kteří jsou v dosahu vysílání, nemají běžně možnost tyto pořady vidět nebo slyšet.

3. Kromě toho, pokud se tyto pořady vysílají v nezakódované podobě, dbají členské státy, aby je ohlašovalo zvukové upozornění nebo aby je během celého vysílání označovaly obrazové prostředky.

▼M2

▼B

KAPITOLA VI

▼M2

Právo na odpověď v televizním vysílání

▼B

Článek 23

▼M1

1. Aniž jsou dotčeny ostatní předpisy občanského, správního nebo trestního práva přijaté členskými státy, musí mít jakákoli fyzická nebo právnická osoba bez ohledu na státní příslušnost, jejíž legitimní práva, zejména čest a dobrá pověst, byla poškozena uvedením nepravdivých skutečností v televizním pořadu, právo na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek. Členské státy dbají, aby účinný výkon práva na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek nebyl narušen uložením neodůvodněných podmínek. Odpověď je vysílána v přiměřené lhůtě po odůvodnění žádosti, a to ve vhodném čase a vhodným způsobem v závislosti na vysílání, na něž se žádost vztahuje.

▼B

2. Právo na uveřejnění odpovědi nebo obdobný prostředek lze využít vůči všem subjektům televizního vysílání, které spadají do pravomoci členského státu.

3. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro zavedení tohoto práva na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek a určí postup jeho výkonu. Zajistí zejména, aby lhůta stanovená pro uplatnění práva na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek byla dostatečná a aby tyto způsoby umožňovaly uplatnění tohoto práva nebo prostředku vhodným způsobem fyzickými nebo právnickými osobami, které mají bydliště nebo jsou usazeny v jiných členských státech.

4. Žádost o uplatnění práva na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek může být zamítnuta, jestliže není s ohledem na podmínky uvedené v odstavci 1 odůvodněná, jestliže představuje trestné jednání, jestliže by její rozšíření vyvolalo občanskoprávní odpovědnosti subjektů televizního vysílání nebo jestliže odporuje dobrým mravům.

▼B

5. Stanoví se postupy umožňující soudní přezkum v případě sporu o výkon práva na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek.

▼M1

KAPITOLA VIa

Kontaktní výbor

Článek 23a

1. Při Komisi se zřizuje kontaktní výbor. Skládá se ze zástupců příslušných orgánů členských států. Předsedá mu zástupce Komise a schází se z podnětu předsedy nebo na žádost delegace členského státu.

2. Výbor má tyto úkoly:

a) usnadňovat účinné provádění této směrnice prostřednictvím pravidelných konzultací o veškerých praktických otázkách vyplývajících z jejího uplatňování, zejména článku 2, a o dalších tématech, o kterých je užitečné diskutovat;

b) zaujímat z vlastního podnětu nebo na žádost Komise stanoviska k uplatňování této směrnice členskými státy;

c) být místem pro výměnu názorů o tématech, jež jsou obsažena ve zprávách, které členské státy podávají podle čl. 4 odst. 3, o metodologii těchto zpráv, o cílech nezávislé studie podle článku 25a, o hodnocení souvisejícího nabídkového řízení na tuto studii a o studii samotné;

d) diskutovat o výsledcích pravidelných konzultací, které se konají mezi Komisí a zástupci sdružení subjektů televizního vysílání, producentů, spotřebitelů, poskytovatelů služeb, odborů a uměleckých sdružení;

▼M2

e) napomáhat výměně informací mezi členskými státy a Komisí o situaci a vývoji právní úpravy v oblasti audiovizuálních mediálních služeb, s ohledem na audiovizuální politiku Společenství, a o příslušném vývoji v technické oblasti;

▼M1

f) prozkoumávat vývoj v odvětví, u kterého je vhodné hledat společné řešení.

▼M2

KAPITOLA VIb

Spolupráce mezi regulačními orgány členských států

Článek 23b

Členské státy přijmou vhodná opatření k zajištění toho, aby poskytovaly Komisi a sobě navzájem informace nezbytné pro uplatňování této směrnice, zejména jejích článků 2, 2a a 3, především prostřednictvím svých příslušných nezávislých regulačních orgánů.

▼B

KAPITOLA VII

Závěrečná ustanovení

Článek 24

V oblastech, které nejsou upraveny touto směrnicí, se tato směrnice nedotýká práv a povinností členských států vyplývajících ze stávajících úmluv v odvětví telekomunikací a televizního vysílání.

▼**M2**

———————

Článek 26

Do 19. prosince 2011 a poté každé tři roky podá Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování této směrnice a popřípadě podá nové návrhy na její přizpůsobení vývoji v odvětví audiovizuálních mediálních služeb, zejména s ohledem na nejnovější technický rozvoj, konkurenceschopnost tohoto odvětví a úroveň mediální gramotnosti ve všech členských státech.

Tato zpráva rovněž posoudí otázku televizní reklamy provázející pořady pro děti nebo do nich začleněné, a zejména otázku, zda kvantitativní i kvalitativní pravidla obsažená v této směrnici zajistila požadovanou úroveň ochrany.

▼**B**

Článek 27

Tato směrnice je určena členským státům.